

[Vagn Bro.]

af et Statspoliti, men som senere gaar over til at blive i Princippet Tilhængere af den bestaaende Ordning. Maa jeg nu kort sige, hvorfor vi fra vor Side ikke ønsker at gaa med til et Fællespoliti. For det første ønsker vi ikke et saadant samlet Politikorps. Jeg skal dog ikke her udvikle Konsekvenserne deraf. Jeg er enig med Mindretallet i at lægge afgørende Vægt paa, at i Tider, hvor man stadig kræver Decentralisation, kan man ikke ønske et samlet Politikorps under en enkelt Ledelse, som i givne Situationer kan optræde effektivt. For det andet ønsker vi ikke at svække Forholdet mellem Øvrighedsmyndighedens Udøvere og Kommunerne. Vi mener for vort Vedkommende — det kan jeg gerne føje til —, at det kan være trangt nok med den Samvirken, der er. Vi er gaaet med til i Udvalget — det tror jeg ogsaa det ærede Medlem vil erkende — at styrke Kommunernes Stilling baade med Hensyn til Ansættelse og Afskedigelse og i Henseende til det Antal Folk, der skal indstilles af Politimestrene, og vi ønsker saa sandelig ikke i en Tid, hvor Kravet om Decentralisation mere og mere rejser sig — man hører det jo ude omkring paa Møderne fra mange Sider og mange Lejre —, at gaa med til en Centralisation. Dertil kommer, at der nu en Gang er mange lokale Interesser, som ikke kan siges at vedrøre Staten. Dette vedrører et andet Spørgsmaal, nemlig Spørgsmaalet om, hvorvidt man skal samstemme i det Ændringsforslag, der gaar ud paa, at Staten skal refundere en Trediepart af Kommunernes Udgifter. Om dette vil jeg sige to Ord, idet jeg dog ønsker at understrege, at naar jeg og mit Parti tidligere har udtalt os for et Enhedspoliti, sigtede vi, som jeg udtrykkelig sagde, til et Enhedspoliti i indre Henseende. Det er det, vi har stræbt efter, og det er det, der har faaet et bestemt Udtryk i § 112, 2det Punktum, i Lov om Politiets Ordning, hvori det hedder, at Statspolitiet vil fortrinsvis have at udføre de Politiet paahvilende Hver indenfor den straffende Retsplejes Omraade, men hvoraf det samtidig fremgaar, at ogsaa det kommunale Politi kan bruges dertil. Saaledes som jeg ser paa denne Lov, er det vel rimeligt, at Statspolitiet, der har en særlig Uddannelse, bruges hyppigst i Strafferetsplejens Udøvelse, men at det er de lokale Politimestre, der er Chef for de to Politikorps og kan anvende dem til Udvikling af det, jeg forstaar ved Politistyrkens Enhed.

Med Hensyn til Ændringsforslag Nr. 8, som gaar ud paa, at Staten skal refundere Kommunerne en Trediepart af det samlede Politis Udgifter, maa jeg fastholde, at vi tidligere ved Indførelsen af Statspolitiet, altsaa i en Situation, hvor alt Politi var kommunalt Politi, har, som det siges i Betænkningen, aflastet Kommunerne for det Beløb, ca. 6 Mill. Kr., som det nye Statspoliti koster. Men for det andet vil jeg sige, at jeg tror, det vil være ganske umuligt at udrede ganske bestemt, hvad det er for Politiopgaver, der hører ind under Staten, og hvad der hører ind under Kommunerne. Jeg vil samtidig sige, at netop dette, at visse Byer — det er vel navnlig de større Byer — maa have mere Politi, har sin Begrundelse deri, at flere Mennesker og en stor Trafik ledes ind til disse Byer, men man maa huske, at disse Byers Borgere af alle Lejre netop derved faar større Handel og større Samkvem med Omegnen. Byerne er i Sandhed glade ved, at saa mange strømmer ind til Byerne som vel muligt. Man hører ofte Klager over, at Togene er tomme, hvor de tidligere var overfyldt. Man ønsker netop saa mange Mennesker som muligt ind paa disse Bopladser. Derfor forekommer det mig rimeligt, at ogsaa Byerne maa betale for den større Politistyrke, der her bliver Tale om.

Jeg skal slutte med en Bemærkning angaaende Ændringsforslag Nr. 3 og de andre Ændringsforslag, der vedrører Spørgsmaalet om, hvorvidt man skal give Afkald paa den Betingelse, at vedkommende skal have bestaaet juridisk Embedseksamen. Nu erkender jeg, at jeg selv er i Besiddelse af en saadan, men jeg maa dog vel have Lov til at gøre den almindelige Bemærkning, at vi kræver jo ellers fra alle Sider den bedst mulige Uddannelse. Vi er klar over, at der er saa mange Love, hvis Overholdelse Politikontorerne skal have Indseende med, at et betydeligt Kendskab til dansk Lovgivning er paa sin Plads der. Endelig er vi ogsaa klar over, at i en Tid som denne skal man ikke tage den første, den bedste Jurist; der er saa overmaade mange juridiske Kandidater, saa at der bliver et vidt Spillerum, saaledes at man kan tage de Folk, som man mener egner sig bedst til Stillingen.

Jeg kan i øvrigt henholde mig til mine tidligere Udtalelser og anbefale Tinget at stemme, saaledes som jeg tidligere har angivet.

Justitsministeren (Rytter): Maa jeg først takke Udvalget for det overordentlig intensive Arbejde, det har udført, hvorved